

Slovènia és com Catalunya !

SLO

Slovènia és com Catalunya

Hi havia una vegada un país europeu, petit, d'uns tres-cents quilòmetres de llargada, amb unes muntanyes verdes i precioses on, amb una capital clara i potent i amb altres ciutats que composaven un teixit social sòlid, amb una forta indústria, amb zones productores de vins, amb costa mediterrània, amb una personalitat molt ben marcada i diferenciada dels seus veïns molt més poderosos, amb un bon nivell cultural i econòmic i amb molta feina per endavant per poder mantenir la seva pròpia identitat i personalitat. **Podria ser Catalunya però... és Slovènia.**

L'estiu de 2002 teníem previst anar a Polònia però finalment el calendari és va imposar, Polònia és un país força gran i només disposàvem de dues setmanes, vàrem parlar de la costa oest francesa, d'altres llocs i finalment la Lourdes va dir: i Slovènia?.

No sabíem perquè però la idea va quallar de seguida. Què hi havia allà? No ho sabíem, i això ho feia atractiu, per això ens vàrem informar de forma intensiva en pocs dies amb guies, trucant a l'ambaixada de Madrid i per internet, però pintava bé: era un país petit, ideal si només disposàvem de 15 dies, amb una cultura molt diferent de la nostra i uns atractius que "a priori" feien bona cara, a més està a una distància que el feia ferm candidat a ser la destinació de les nostres vacances (Barcelona – frontera slovena +/- 1.300 kms).

I així va ser.

Un catorze d'agost, a la tarda, vàrem sortir cap al desconegut (o quasi) els expedicionaris inicials vàrem ser nosaltres, l'Albert i la Marta amb el Marçal i l'Èlia, i els Pingüins, integrats per l'Enric i la Lourdes i les seves filles Carla i Bruna (després de deixar el perico a Arenys, a casa dels avis), vàrem enfilem l'autopista de La Jonquera, Perpinyà i vàrem dormir en una de les espectaculars àrees de servei franceses, prop de Montpeller, on per no perdre el costum ens van voler forçar la furgoneta mentre hi dormíem, però no van aconseguir gràcies als dispositius d'alta seguretat de que disposem.

Al dia següent vàrem continuar cap a l'est per Marsella, Costa Blava, entrada a Itàlia per Ventimiglia, Gènova, Piacenza i vàrem fer nit a **Cremona** a un càmping a la vora del Po, en total uns 700 quilòmetres.

L'endemà vàrem fer la resta de recorregut per Brescia, Vicenza, Venècia i prop després vàrem girar cap al nord cap a Udine i Tarvisio per entrar a Slovènia per **Kranjska Gora**, ja hi érem!

Tot era bonic tot era molt alpí (la il·lusió fa veure les coses molt més boniques, encara que aquí no feia falta), vàrem canviar moneda, doncs aquí no se'n pot aconseguir, la moneda es diu Tólar, sí, sí ho heu vist bé: Tólar amb T.

La nostra primera parada va ser a **Bled**, al **càmping Sobec**, impressionant, un dels càmpings més bonics on hem estat mai, absolutament verd, amb avets, un riu i una piscina-llac d'aigua natural del riu amb un tobogan dins l'aigua que formaven un conjunt inoblidable (aquí es va incorporar el tercer equip, els Pulpillos: en Juanjo, la Cristina i l'Alba).

Bled és una petita ciutat alpina situada a la vora d'un llac amb una idíl·lica illa al mig, a l'altre costat del llac un turó amb un castell, tot plegat un conjunt molt fotogràfic. Des de Bled vàrem fer una excursió fins a un altre llac el Bohinj i fins a la cascada Savica. Tots aquests paisatges absolutament alpins però sense les seves aglomeracions i sobre tot, sense els seus preus, la vida a Slovènia està un +/-30% més barata que aquí, més o menys com el valor de la moneda, uns 100 tòlars +/- 70 pessetes.

Des de Bled vàrem rodejar els Alps Julians i el Parc Nacional del Triglav (la muntanya més alta d'Slovènia) seguint el curs del riu Drava, un riu d'aigua espectacular indefinible i vàrem visitar **l'hospital partisà de Franja**, prop de **Cerkno**, un lloc impressionat construït en barracots de fusta sobre un torrent en una escletxa de les roques on es refugiaven els guerrillers anti-nazis, un lloc d'una humanitat corprenedora, fruit de l'esforç de molta gent.

Des d'aquí vàrem seguir cap al sud fins a les coves **Postojna** que es visiten amb un carrilet i a peu, boniques però molt massificades, a la tarda vàrem anar al castell de **Predjama**, construït enganxat a una paret de roca, espectacular. Per cert al senyor mitgeval del castell, una mena de Robin Hood, el varen matar, per una traïció, mentre estava al wàter del castell, des de fora d'una canonada en un setge del castell. Vàrem acabar el dia, més al sud, a l'aparcament de les **coves Sckocjan**, aquestes coves van ser declarades Patrimoni de la Humanitat per la Unesco i certament s'ho mereixen per la seva grandiositat i espectacularitat, a la nostra guia ho recomanaven com a lloc imprescindible d'Slovènia, i ho és. Per cert a Slovènia hi ha moltíssimes coves (jama en Slovè), sobre tot a la zona del Karst, que ha donat nom a les zones del món amb un terreny semblant amb coves i rius subterranis.

Al dia següent vàrem arribar plovent a **Ljubljana**, la capital del país, plovent, allà vàrem anar al càmping Jezica, a les afores de la ciutat, des d'on podíem anar fins al centre en autobús. A Ljubljana cal visitar el mercat que s'instal·la cada dia al centre històric de la ciutat, junt al riu Ljubljanica, te dues parts diferenciades la fixa, on comprar pa, formatges, carn i peix i l'exterior, amb parades, on hi van a vendre els seus productes pagesos i artesans, on es pot comprar formatge, fruita i verdura fresca, etc. Allà mateix comença la part històrica i més bonica de la ciutat, culminada pel castell. És molt recomanable perdre's una estona pels carrerons fins anar a sopar al restaurant Sokol, on en un ambient típic i agradable podem gaudir dels plats de la cuina slovena i d'uns excel·lent cervesa que elaboren especialment per ells.

Després vàrem creuar el país en diagonal, d'oest a est, fins a **Ptuj**, allà vàrem anar al càmping de les Termes Ptuj. Aquesta localitat es troba a l'est del país en una zona on hi moltes zones termals i en aquest mateix càmping hi ha unes piscines termals on ens vàrem banyar a última hora de la tarda després de passejar per la vila. Ptuj, situat junt al riu Drava, té un bonic centre històric dominat per un castell, també hi ha un petit però atractiu mercat on s'hi ven un oli aromatitzat amb herbes i nous així com un poderós aiguardent (preguntar al Pulpillo).

Des de Ptuj vàrem seguir més cap a l'est, cap a la zona vinícola de **Jeruzalem** (nom que li van posar els Creuats en tornar de Terra Santa perquè els hi va recordar), aquesta zona és molt semblant al nostre Penedès, de relleu suau verd i florit on s'hi elaboren bons vins.

Des d'aquí vàrem tornar a creuar mig país cap a l'oest fins **Kamnik** vila de muntanya situada al peu dels Alps, patrimoni cultural des de l'any 1986, que obre el camí cap a una zona de muntanyes, rius i paisatges salvatges. Aquí vàrem estar en un càmping que no es mereixia aquest qualificatiu, un lloc infecte amb les dutxes a l'aire lliure sense aigua calenta (recordeu que estàvem als Alps) amb els dipòsits de l'aigua pintats de negre perquè el sol els escalfés però no funcionava, amb uns barracots tipus contenidor per serveis, etc... .

Des de Kamnik ens vàrem acostar fins a la vall de **Logarska Dolina**, una tancada vall d'origen glacià (on cal pagar per entrar) que és un paradís de verdor, paisatge i natura intacta. Al final de la vall hi ha la cascada Rinka un altíssim salt d'aigua que fa que aquesta arribi al terra quasi polvoritzada.

Ara vàrem creuar el país cap al sud, penseu que això és molt simple doncs això vol dir fer 200 quilòmetres, i vàrem acabar el dia al **castell d'Otocec**, un castell-hotel de cinc estrelles on part de la expedició vàrem decidir llençar la gorra al foc i passar-hi la nit. Va ser molt agradable, inoblidable, ens ho mereixíem. A l'endemà ens vàrem separar, els Pulpillo varen anar cap a Croàcia, el Pingüins cap a l'hospital (la Bruna s'havia donat un fort cop al cap) i nosaltres cap un balneari. Per tots el gustos.

Des d'aquí vàrem iniciar una ruta preciosa pel sud del país, tocant la frontera amb Croàcia, vàrem visitar l'**abadia de Pleterje**, de monjos cartoixans que elaboren formatges i excel·lent aiguardent de pera. Quan la pera és petita posen una ampolla a l'arbre amb la pera a dins i allà va creixent, fins que la tallen i

reomplen l'ampolla amb aiguardent que agafa el regust de la pera, curiosíssim i boníssim, i també fortíssim. Vàrem creuar uns espectaculars boscos per una carretera senyalitzada sobre el mapa i el terreny com a tal però que era simplement una pista forestal, en molt bon estat, tot s'ha de dir. Aquí vàrem trobar quantitats ingents de rovellons que vàrem collir quasi amb histerisme davant d'impossibilitat d'abastar-los tots.

Vàrem fer nit a **Adlesici**, un feréstec càmping a la vora d'un riu que recordava els campaments de llenyataires canadencs de les pel·lícules, estàvem quasi bé sols però els pocs veïns que teníem feien soroll per molts més.

Haviem deixat la costa eslovena pel final, bé la poca costa que té (tan sols 46 quilòmetres), allà hi ha tres pobles però l'únic que val la pena visitar és **Koper** (Capodistria en italià), aquest poble és una barreja d'estils entre senzills edificis i palaus d'estil venecià. No es pot entrar amb vehicle però un petit autobús gratuït et porta fins al centre. Val la pena passejar-hi, encara que nosaltres ens va enganxar una forta tempesta. Vàrem estar al càmping Adria a **Ankaran** a tot just 2 ò 3 quilòmetres de la frontera italiana, això feia que la invasió d'italians fos angoixant, afegit a que no hi havia platges, tan sols molls de ciment des dels quals podies baixar a l'aigua. Després dels preciosos paisatges muntanyencs que portàvem en el nostre record vàrem mirar el mapa i vàrem "fugir" cap a la muntanya.

Buscant un lloc que no ens allunyés massa de la frontera, per on havíem de marxar dos dies després, vàrem acabar al càmping de **Kanal**, petit, coquetó i molt tranquil, situat junt a un preciós riu on els nens hi van jugar molt, vàrem realitzar una darrera estada a Slovènia amb tranquil·litat i bons aliments. Com a comiat vàrem visitar la propera zona vinícola de Dobrovo, la darrera tarda, allà el propietari d'una mena de restaurant – enoteca (que parlava una mica de castellà) ens va fer tastar un excel·lent vi negre, un cava i uns formatges i pernil d'immillorable qualitat, que afegit al sentimentalisme de ser la darrera tarda a Slovènia ens va fer guardar un preciós record, vàrem acabar sopant truita de riu en un restaurant on se les criaven ells mateixos.

L'endemà carretera i manta i mil quilòmetres exactes, tornant pel mateix recorregut de l'anada, fins a una àrea de servei francesa, a uns 300 quilòmetres de Barcelona (on aquesta vegada no ens van voler robar).

L'endemà fins a casa.

Ho recordem tot molt senzill i bonic, ens agradaria tornar-hi, però hi moltes altre coses que veure abans...., com per exemple Polònia.

Albert Soriano i Remisa

DADES:

El país és tan petit (300 quilòmetres la diagonal més llarga) que un cop allà pots fer la ruta que vulguis perquè, en un parell o tres d'hores, pots creuar tot el país.

- ✓ 13 d'agost a la tarda, sortim de Barcelona i dormim en una àrea de servei prop de Narbonne on intentem, però no podem, obrir-nos la furgó mentre hi dormim.
- ✓ 14 d'agost dormim al càmping municipal de Brescia, al nord de Milà.
- ✓ 15 arribem a Slovènia. 15, 16 i 17 dormim al càmping Sobec prop de Bled.
- ✓ 18, Recorregut pel Triglav National Parc. Visita a l'hospital Franja. Dormim per lliure.
- ✓ 19, Visitem les coves Postojna, el castell de Predjama i dormim a l'aparcament de les coves Sckokjan.
- ✓ 20, Visitem les coves (patrimoni de la humanitat) i arribem a Ljubliana.
- ✓ 21, Visitem Ljubliana.
- ✓ 22, Creuem el país cap a l'est fins Jeruzalem (zona vinícola) i dormim a Ptuj al càmping d'unes termes.
- ✓ 23, visitem Ptuj
- ✓ 24, tornem a creuar el país cap al nord, fins Kamnik (càmping molt dolent)
- ✓ 25, ara creuem el país cap al sud, fins a castell d'Otocec
- ✓ 26, visitem el monestir de Pleterje i voregem el sud del país per uns boscos plens de rovellons.
- ✓ 27, arribem a la costa, fins el càmping Ancarano, ple d'italians. Fugim.
- ✓ 28, anem cap a la muntanya, fins Kanal, prop de Nova Gorica. Càmping petit i bonic, a la vora del poble i del riu. Ideal per anar amb nens.
- ✓ 29, relax i comiat d'Slovènia.
- ✓ 30, Sortim de Kanal i arribem fins Montpeller.
- ✓ 31, Montpeller – Barcelona.

Distància de Barcelona a la frontera d'Slovenia: +/- 1.500 kms.

Distància recorreguda per Slovenia +/- 1.500 kms.

Recorregut final: +/- **3255** quilòmetres.

Vehicle: Volkswagen Camper California 1.6 TD

Despesa Final: +/- 250.000 pessetes. Inclou vehicle+2 adults+2 nens

Informació: Oficina d'Informació i turisme d'Slovènia en España y guia Lonely Planet.